

4.3 สรุปความคิดเห็นของประชาชนในการจัดเวทีประชาคม

จากการจัดเวทีประชาคม “การศึกษานิเวศวิทยาแม่น้ำมูลตอนล่างกับการเฝ้าระวังคุณภาพน้ำ โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น” ซึ่งได้ดำเนินการในช่วงวันที่ 14 – 27 ธันวาคม พ.ศ. 2554 ณ จังหวัดสุรินทร์ จังหวัดศรีสะเกษ และจังหวัดอุบลราชธานี โดยกลุ่มเป้าหมายที่เข้าร่วมการจัดเวที ประชาชนประกอบด้วยสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้นำกลุ่ม ผู้นำชุมชน และชาชนทั่วไป โดยจัดเวทีประชาคมทั้งหมด 6 เวที มีรายละเอียดดังนี้

4.3.1 จำนวนผู้เข้าร่วมการจัดเวทีประชาคม

ตารางที่ 4.22 รายละเอียดสถานที่จัดเวทีประชาคม

จุดที่	สถานที่จัดเวทีประชาคม	จำนวนผู้เข้าร่วม
1	ศาลาประชาคมวัดโพธิ์ บ้านโพธิ์ อำเภอนาทม จังหวัดสุรินทร์ (วันที่ 14 ธันวาคม 2554)	39
2	ศาลาอเนกประสงค์ฝายราชสีไศล อำเภอรามัน จังหวัดศรีสะเกษ (วันที่ 15 ธันวาคม 2554)	45
3	ห้องประชุมองค์การบริหารส่วนตำบลกุดเมืองฮาม อำเภอขามเฒ่า จังหวัดศรีสะเกษ (วันที่ 19 ธันวาคม 2554)	37
4	ห้องประชุมองค์การบริหารส่วนตำบลกุดชุม อำเภอกันทรารมย์ จังหวัดศรีสะเกษ (วันที่ 20 ธันวาคม 2554)	39
5	ศาลาประชาคมวัดบ้านกุดชุม อำเภวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี (วันที่ 26 ธันวาคม 2554)	47
6	ห้องประชุมองค์การบริหารส่วนตำบลกุดชุม อำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี (วันที่ 27 ธันวาคม 2554)	44

จากการจัดเวทีประชาคมระดมความคิดเห็น สามารถแยกกลุ่มข้อมูลตอนล่างออกเป็น 3 จังหวัด ประกอบด้วย จังหวัดสุรินทร์ ได้แก่ อำเภอนาทม จังหวัดศรีสะเกษ ได้แก่ อำเภอรามัน อำเภอขามเฒ่า อำเภอกันทรารมย์ และ จังหวัดอุบลราชธานี ได้แก่ อำเภวารินชำราบ อำเภอพิบูลมังสาหาร สามารถสรุปความคิดเห็นจากการจัดเวทีประชาคม โดยแยกประเด็นในการมีส่วนร่วมของประชาชนได้ 3 ประเด็น คือ

1. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการใช้น้ำจากแม่น้ำมูล
2. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการเฝ้าระวัง ป้องกัน และอนุรักษ์แม่น้ำมูล
3. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการน้ำ

4.3.2 การสรุปความคิดเห็นของประชาชน

4.3.2.1 สรุปเวทีประชาคม จังหวัดสุรินทร์ ประกอบด้วย อำเภอท่าตูม และอำเภอรัตนบุรี ได้ดังนี้

1. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการใช้น้ำจากแม่น้ำมูลตอนล่าง

- 1) ประชาชนใช้น้ำลำน้ำมูลในการเกษตร เช่น ทำนาปี - นาปรัง ปลูกผักสวนครัว ถั่วลิสง ข้าวโพด
- 2) ประชาชนใช้ลำน้ำมูลเป็นแหล่งหาปลา ทำประมง
- 3) บางพื้นที่ที่อยู่ติดกับลำน้ำมูลยังไม่มีการใช้ประโยชน์จากลำน้ำมูลเท่าที่ควร
- 4) ชุมชนมีการนำน้ำจากลำน้ำมูลมาใช้ในการทำประปาหมู่บ้าน เพื่อใช้ในการอุปโภค-บริโภค
- 5) เป็นสถานที่ใช้ในการเลี้ยงสัตว์ของชาวบ้าน เป็นแหล่งน้ำให้สัตว์เลี้ยงเล่นน้ำและกินน้ำ นอกจากนี้ยังใช้เลี้ยงสัตว์น้ำด้วย
- 6) เป็นแหล่งท่องเที่ยว พักผ่อนหย่อนใจ และประกอบพิธีการตามประเพณี เช่น ประเพณีลอยกระทง แข่งเรือ สงกรานต์
- 7) มีการขายอาหารและล่องแพในพื้นที่ลำน้ำมูล ทำให้ประชาชนมีรายได้เพิ่มมากขึ้น
- 8) บางตำบล ยังประสบปัญหาการมีน้ำขาดแคลนน้ำในการเกษตรกรรม และอุปโภค บริโภค และการใช้น้ำบ่อของชุมชนในฤดูแล้ง ปริมาณน้ำจะลดลง มีน้ำไม่เพียงพอต่อความต้องการ

2. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการเฝ้าระวังป้องกัน และอนุรักษ์แม่น้ำมูลตอนล่าง

- 1) การขุดลอกลำน้ำมูลบริเวณที่ตื้นเขิน ทำฝายกักเก็บน้ำหรือทำเขื่อนยาง เพื่อกักเก็บน้ำไว้ในฤดูแล้ง
- 2) สร้างเครือข่ายกลุ่มลุ่มน้ำ เพื่อดูแลและอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำ
- 3) ต้องการงบประมาณในการอนุรักษ์ลุ่มน้ำลำน้ำมูล
- 4) ต้องการทํานบกันน้ำและปลูกต้นไม้ หญ้าแฝก หญ้าคา เพื่อลดการชะล้างพังทลายของหน้าดินและป้องกันตลิ่งพัง
- 5) สร้างการสถานีสูบน้ำและคลองส่งน้ำเพื่อส่งน้ำจากลำน้ำมูลไปยังพื้นที่ทำการเกษตรของประชาชน
- 6) ประชาชนต้องการให้องค์การบริหารส่วนตำบลของตนดำเนินการตามโครงการที่เสนอโดยเร่งด่วน
- 7) ช่วยกันรักษาความสะอาด ไม่ทิ้งเศษขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล น้ำที่ใช้แล้วในครัวเรือนสารเคมี สารพิษ ที่ชะล้างจากพื้นที่การเกษตรลงสู่แหล่งน้ำธรรมชาติ
- 8) กำหนดเขตพื้นที่อนุรักษ์พันธุ์ปลาและสัตว์น้ำ (วังมัจฉา) ของแต่ละชุมชน และห้ามจับปลาในฤดูการวางไข่

9) รณรงค์ช่วยกันปลูกป่าบริเวณรอบๆ ลำน้ำมูล หรือจัดตั้งป่าชุมชน ห้ามไม่ให้ตัดไม้ทำลายป่า เพื่อนำมาเผาถ่าน ค้าขาย

10) สร้างแนวคิดให้ชุมชนเกิดการเสียสละ และสร้างความเข้าใจในเชิงอนุรักษ์

11) รณรงค์ให้เกษตรกรลดปริมาณการใช้สารเคมี หรือใช้ในปริมาณที่น้อย และหันมาใช้เกษตรแบบอินทรีย์ให้มากขึ้น

3. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการแม่น้ำมูลตอนล่าง

1) ประชาสัมพันธ์ ห้ามจับปลาในฤดูวางไข่ตามเขตที่คณะกรรมการตกลงกันไว้

2) มีการจัดตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการน้ำลำน้ำมูล โดยมาจากคณะกรรมการคัดสรรมาเป็นตัวแทนของชุมชน

3) มีการจัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการกำจัดขยะและการอนุรักษ์แหล่งน้ำให้แก่ผู้ประกอบการ และประชาชนทั่วไป

4) ออกกฎระเบียบ บทลงโทษกับผู้กระทำความผิดของชุมชนและดำเนินการอย่างเคร่งครัด

5) ต้องการให้ภาครัฐและภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมช่วยเหลือด้านงบประมาณ

6) ต้องการให้องค์การบริหารส่วนตำบลเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการลำน้ำมูล

7) อยากให้มีการประสานงานเกี่ยวกับการสร้างคลองส่งน้ำกับประชาชนที่มีพื้นที่ตามโครงการให้เข้าถึงความสำคัญของโครงการ

8) อยากให้มีการออกกฎระเบียบการใช้น้ำให้ชัดเจนและครอบคลุมทุกด้านเกี่ยวกับการใช้น้ำ

9) ส่งเสริมการประกอบอาชีพของชุมชนในฤดูแล้ง เพื่อเพิ่มรายได้แก่ชุมชน

10) เสนอให้ภาครัฐมีการจัดสรรงบประมาณ เพื่อจัดอบรม ติดตาม ตรวจสอบให้ประชาชนมีความรู้ในเรื่องการอนุรักษ์ทรัพยากรทางน้ำ และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

11) ต้องการให้องค์การบริหารส่วนตำบล, องค์การบริหารส่วนจังหวัด ดำเนินโครงการที่ประชาชนมีความจำเป็นอย่างเร่งด่วน

12) แบ่งแนวเขตหรือทำรั้วกันตามเขตลำน้ำมูลให้ชัดเจน เช่น เขตบริเวณเลี้ยงสัตว์ เขตอนุรักษ์

13) ประชาสัมพันธ์ให้ชาวบ้านได้ทราบถึงการใช้ประโยชน์จากลำน้ำมูล ห้ามบุกรุกและทิ้งสิ่งปฏิกูลลงสู่ลำน้ำมูล

14) สร้างระบบชลประทาน เช่น ฝายกั้นน้ำเป็นระยะๆ ตามพื้นที่ที่เหมาะสม สถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้า คลองส่งน้ำ และแบ่งเขตการใช้น้ำ ตอนบน ตอนกลาง ตอนล่าง เพื่อให้มีการใช้น้ำร่วมกันอย่างทั่วถึง

15) ให้ภาครัฐเข้ามามีส่วนร่วมในการติดตามตรวจสอบหรือตั้งคณะกรรมการองค์กรท้องถิ่นและให้ชาวบ้านได้มีส่วนร่วมในการติดตามในตรวจสอบการใช้น้ำของประชาชนด้วย

4.3.2.2 สรุปเวทีประชาคม จังหวัดศรีสะเกษ ประกอบด้วย อำเภอราษีไศล อำเภอขุขันธ์ และอำเภอกันทรารมย์ ได้ดังนี้

1. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการใช้น้ำจากแม่น้ำมูลตอนล่าง

- 1) มีการใช้สารเคมีในการเกษตรและขยะอันตรายบริเวณโดยรอบพื้นที่ลำน้ำมูล ส่งผลให้ไหลลงสู่แหล่งน้ำและทำให้เกิดการปนเปื้อนสารพิษในน้ำ
- 3) ประชาชนใช้น้ำในการเกษตรกรรม (ทำนา สวนพริก ปลูกผักสวนผัก)
- 4) ชุมชนใช้น้ำในการอุปโภค-บริโภค (ทำน้ำประปาหมู่บ้าน)
- 5) การประมงจับสัตว์น้ำ เพื่อบริโภคในครัวเรือนและจำหน่าย
- 6) เป็นแหล่งท่องเที่ยวพักผ่อนหย่อนใจ เป็นสวนสาธารณะเพื่อการนันทนาการ
- 7) เป็นสถานที่จัดงาน ประเพณีประจำปี เช่น งานลอยกระทง สงกรานต์
- 8) หาของป่า พวกหน่อไม้ เห็ด หนู กิ้งก่า ไช้ผดแดง จากป่าข้างลำเซ
- 9) หาฟืนมาเผาถ่าน มาใช้ในครัวเรือน
- 10) เป็นแหล่งอนุรักษ์พันธุ์สัตว์น้ำ (วังมัจฉา)
- 11) เป็นแหล่งเรียนรู้ของชุมชน ในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ สัตว์ป่า สัตว์น้ำ

2. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการเฝ้าระวังป้องกัน และอนุรักษ์แม่น้ำ

มูลตอนล่าง

- 1) ต้องการให้รักษาความสมดุลของธรรมชาติ รักษาระบบนิเวศไว้
- 2) ต้องการการระบายน้ำอย่างมีประสิทธิภาพ อย่าให้มีน้ำท่วมขังน้ำในชุมชน
- 3) อบรมให้ความรู้แก่ประชาชนในการอนุรักษ์แหล่งน้ำและทรัพยากรธรรมชาติ
- 4) ติดตามตรวจและออกกฎระเบียบ และบทลงโทษแก่ผู้กระทำผิดกฎระเบียบ กติกาที่ชุมชนกำหนดขึ้น และรักษากฎอย่างเคร่งครัด
- 5) ประสานเครือข่ายลุ่มน้ำมูลในการใช้น้ำหรือปล่อยน้ำให้สามารถใช้น้ำอย่างทั่วถึงทั้งลุ่มน้ำมูล

6) สร้างถนนตามแนวลำน้ำมูล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว และเพิ่มรายได้แก่ประชาชนในชุมชน

7) ห้ามทิ้งขยะ และสิ่งปฏิกูลลงในแหล่งน้ำ

8) ห้ามใช้สารเคมีในการเกษตรและการประมง และส่งเสริมการทำเกษตรอินทรีย์

9) ห้ามล่าสัตว์บก สัตว์ป่าในเขตอนุรักษ์ที่ชุมชนมีอยู่แล้ว (ยกเว้นหนู)

10) ทำการขุดลอก ขยาย ห้วยหนอง กำจัดวัชพืชออกจากแหล่งน้ำ เพื่อเพิ่มพื้นที่กักเก็บน้ำให้มากขึ้น

11) ห้ามจับสัตว์น้ำในฤดูวางไข่และในบริเวณเขตอนุรักษ์ลำน้ำมูล

12) สร้างฝายน้ำล้นเพื่อกักเก็บน้ำไว้ใช้ และทำการขุดคลองส่งน้ำเพื่อการเกษตรในพื้นที่ที่ขาดแคลนน้ำให้กระจายอย่างทั่วถึง

13) จัดทำแนวเขตของลำน้ำมูลห่างจากฝั่ง 15-20 เมตร เพื่อเป็นการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และห้ามบุกรุก พื้นที่ในเขตอนุรักษ์ของลำน้ำมูล

14) เพิ่มพื้นที่ในการเกษตรเพื่อลดการใช้สารเคมี ถ้าทำการเกษตรน้อย แมลงศัตรูพืชจะมากินพืชเป็นอาหารอย่างเดียว แต่ถ้าทำมากก็จะกระจายศัตรูพืชได้มาก นอกจากนี้ต้องใช้เกษตรอินทรีย์เข้ามาช่วย

3. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการแม่น้ำมูลตอนล่าง

1) ต้องการให้กำหนดแผนระยะเวลาเปิด-ปิดประตูเขื่อนให้เป็นช่วงเวลาที่เหมาะสม โดยจัดประชุมตัวแทนหมู่บ้าน กำหนดระยะเวลาเปิด-ปิดประตูเขื่อน

2) จัดหางบประมาณจากหน่วยงานของภาครัฐเพื่อสนับสนุนโครงการก่อสร้างและซ่อมแซม เช่น การซ่อมแซมประตูเปิด-ปิดน้ำชำรุด คลองส่งน้ำ สถานีสูบน้ำ

3) คลองส่งน้ำที่แล้วเสร็จ แต่ยังไม่กระจายไปตามหมู่บ้านอย่างทั่วถึง จึงทำให้การใช้ประโยชน์จากน้ำลำน้ำมูลยังไม่มากเท่าที่ควร เนื่องการสูบน้ำของสถานีสูบน้ำไม่สูบน้ำให้แก่ประชาชน

4) ขุดลอกเกาะแก่งตามลำน้ำมูล ขุดลอกวัชพืชที่อยู่ในลำน้ำมูลโดยเร่งด่วนเพื่อให้เกิดการไหลของน้ำสะดวกขึ้น เพราะประชาชนได้รับความเดือดร้อนหลายหมู่บ้านเนื่องจากน้ำท่วมพื้นที่ที่เป็นที่ลุ่ม

5) ประชาสัมพันธ์ไม่ให้ใช้ไม้ไผ่กั้นน้ำเพื่อตกปลา เพราะจะทำให้เป็นที่กันเศษใบไม้ วัชพืช ตะกอนที่มากับน้ำแล้วน้ำไหลไม่สะดวก

6) ประชาสัมพันธ์ไม่ให้ใช้สารเคมีในการหาปลา และห้ามจับสัตว์น้ำในฤดูวางไข่

7) จัดการกักเก็บน้ำในช่วงเดือนธันวาคมให้อยู่ในลำน้ำมูล

8) จัดสร้างการเปิด-ปิดประตูเขื่อนให้ได้มาตรฐานและให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการเปิด-ปิดประตูเขื่อน

9) ให้ทางชลประทาน ดำเนินการตามข้อตกลงของประชาคมท้องถิ่น เช่น การขุดลอกและขยายลำน้ำมูล การตัดไฟฟ้าตามถนน

10) ตั้งกฎ ระเบียบ บทลงโทษแก่ผู้กระทำความผิดของชุมชนให้เข้มงวด และชัดเจน เช่น การดักจับปลา การทิ้งขยะ

11) ต้องการไฟฟ้าใช้ในพื้นที่การเกษตร

12) ให้มีการปลูกต้นไม้ หญ้าแฝก เสริมแนวตลิ่ง เพื่อป้องกันตลิ่งพัง

13) จัดการอบรมให้ความรู้แก่ประชาชนในการอนุรักษ์แหล่งน้ำและ

ทรัพยากรธรรมชาติ

14) กำหนดแนวเขตลำน้ำให้ชัดเจน เพื่อป้องกันการบุกรุกของชาวบ้าน

15) รณรงค์ให้มีการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ งดใช้สารเคมีในการทำการเกษตรกรรม

16) สร้างกฎระเบียบของแต่ละชุมชนในการบริหารจัดการ

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

17) ตั้งคณะกรรมการแต่ละหมู่บ้านเพื่อลดการตรวจสอบและติดตามรักษา กฎระเบียบที่ชุมชนตั้งไว้

18) จัดตั้งกลุ่มอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในรูปแบบ

สมาชิกกลุ่ม

19) จัดอบรมให้ความรู้แก่ประชาชนเกี่ยวกับการบริหารจัดการน้ำลำน้ำมูล

20) จัดประชุมเวทีประชาคมหมู่บ้าน – ตำบล เพื่อระดมความคิดเห็นของ

ประชาชนทุกคน ในรูปแบบการมีส่วนร่วม

21) จัดให้หน่วยงานของภาครัฐเข้ามาดูแลและผลักดันโครงการให้เป็น

รูปธรรมมากขึ้น

22) หารายได้เสริมให้กับประชาชนที่ประสบปัญหาน้ำท่วมพื้นที่การเกษตร

ติดต่อกับลำน้ำมูล

4.3.2.3 สรุปเวทีระดมความคิดเห็น จังหวัดอุบลราชธานี ประกอบด้วย อำเภอวารินชำราบ อำเภอพิบูลมังสาหาร ได้ดังนี้

1. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการใช้น้ำจากแม่น้ำมูลตอนล่าง

1) ประชาชนใช้น้ำในการจับสัตว์น้ำมาบริโภค / ใช้ในการเลี้ยงปลาใน

กระชัง

2) ประชาชนใช้น้ำในการทำการเกษตร (ปลูกพริก , ปลูกผัก , ปลูกหญ้า

เลี้ยงสัตว์)

3) ประชาชนทำการประมงในลำน้ำมูล

4) เป็นแหล่งน้ำดิบใช้ในการอุปโภค-บริโภค และทำประปาหมู่บ้าน

5) เป็นสถานที่ในการจัดกิจกรรมตามประเพณี เช่น สงกรานต์ แข่งเรือ

ลอยกระทง

6) เป็นสถานที่ท่องเที่ยว พักผ่อนหย่อนใจ เช่น ร่องเรือ , ร่องแพ

7) เป็นแหล่งปัจจัย 4 ของชาวบ้าน

8) เป็นแหล่งเลี้ยงสัตว์ เช่น วัว ควาย

9) ระยะ 2 กิโลเมตร ไม่ให้มีการใช้ประโยชน์จากลำน้ำมูล

10) พื้นที่การเกษตรติดลำนํ้ามูล แต่สามารถนำนํ้ามาใช้ในการเกษตรได้

2.การมีส่วนร่วมของประชาชนในการเฝ้าระวังป้องกัน และอนุรักษ์แม่นํ้า

มูลตอนล่าง

ประมง

- 1) ป้องกันไม่ทิ้งสารเคมีไหลลงสู่แหล่งนํ้า ทั้งการเกษตรกรรมและการ
- 2) รณรงค์ไม่ทิ้งขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลลงสู่แหล่งนํ้า
- 3) อนุรักษ์ประเพณีของท้องถิ่น เช่น แข่งเรือยาว สงกรานต์ ลอยกระทง
- 4) ปรับปรุงภูมิทัศน์รอบๆ โดยการทำนํ้านิ่งกันตลิ่งตลอดลำนํ้ามูล
- 5) การขุดลอกตะกอน กำจัดวัชพืชที่เน่าเสียในแม่นํ้าออก
- 6) ประชาสัมพันธ์ช่วยกันรณรงค์ให้ช่วยรักษาความสะอาดแม่นํ้า ลำคลอง

หนองบึงต่างๆ อยู่เสมอ

- 7) การบำบัดนํ้าเสียก่อนปล่อยลงสู่แม่นํ้า
- 8) มีการจัดทำบ่อกักจัดขยะอันตราย เช่น กระจองยาฆ่าแมลง , สารเคมี ,

ถุงพลาสติก

- 9) รณรงค์ให้มีการอนุรักษ์แหล่งเพาะพันธุ์สัตว์นํ้า เช่น กุ้ง ปลา (วังมัจฉา)
- 10) มีการรณรงค์ให้ใช้การปลูกพืชแบบเกษตรอินทรีย์
- 11) ปลูกต้นไม้บริเวณชายตลิ่ง ไม่ให้ตัดต้นไม้บริเวณตลิ่งของลำนํ้ามูลเพราะ

จะทำให้ตลิ่งพัง

12) ต้องการให้ภาครัฐบาลเข้ามาแบ่งเขตลำนํ้ามูลให้ชัดเจน จากระดับตลิ่งใน
รัศมี 0.5 – 1 กิโลเมตร เพื่อป้องกันการบุกรุกพื้นที่สาธารณะ

- 13) ส่งเสริมการทำเกษตรแบบพอเพียง ปลอดสารพิษ

3. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการแม่นํ้ามูลตอนล่าง

1) ต้องการให้มีคลองส่งนํ้า ฝ่ายกักนํ้าไว้ในฤดูแล้ง เป็นแบบลูกกระนวด
ชั่วคราวทำให้เพียงพอทุกหมู่บ้านที่มีความจำเป็นต้องใช้นํ้าและอยากให้มีการประชาสัมพันธ์ กำหนด
ระยะเวลาในการเปิด – ปิดเขื่อน

- 2) ต้องการให้ตอนบนของกลุ่มนํ้าปล่อยนํ้าให้ตอนล่างของกลุ่มนํ้า
- 3) ต้องการให้หน่วยงานราชการเข้าไปช่วยเหลือด้านงบประมาณเกี่ยวกับการ

การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างจริงจัง

- 4) ต้องการให้มีที่พักนํ้าแล้วปล่อยนํ้าให้เกิดความสมดุล เหมาะสมกับ

ความต้องการใช้นํ้าของประชาชน

- 5) ประกาศเป็นเขตอนุรักษ์พันธุ์ปลาในบางจุดของลำนํ้ามูล
- 6) ให้ผู้นำประชาสัมพันธ์ และประชาชนทุกคนช่วยกันดูแลไม่ให้คนนอก

ชุมชนเข้ามาหาปลาด้วยวิธีที่อาจทำลายลำนํ้า

7) ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการใช้นํ้าชั่วโมงละ 90 -100 บาท อยากให้รัฐบาล
เข้ามาช่วยเหลือในเรื่องค่าใช้จ่าย

- 8) ต้องการสะพานข้ามลำน้ำมูลบริเวณบ้านนาไร่ใหญ่กับบ้านคำหมี จะทำให้การคมนาคมสะดวกเพราะเป็นพื้นที่เกษตรกรรม
- 9) ต้องการให้หน่วยงานภาครัฐส่งเสริมให้มีการปลูกต้นกล้าของยูคาลิปตัสปลูกตามริมน้ำ และปลูกตามถนนเพื่อสร้างรายได้ให้หมู่บ้าน
- 10) ให้มีการขุดลอกหนองซอน ขุดลอกลำน้ำมูลที่ตื้นเขิน เนื่องจากคุณภาพน้ำไม่ดีมีตะกอนและกลิ่นของจอกแหนและให้มีระบบการกรองน้ำเสียหาย
- 11) ทางจังหวัดเข้ามาช่วยเหลือท้องถิ่น เช่น เครื่องจักรกลกับน้ำมันในการสูบน้ำ
- 12) ประสานความร่วมมือกับทุกองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีส่วนเกี่ยวข้องในพื้นที่ร่วมมือกันบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ
- 13) ออกข้อบังคับหรือประกาศประจำขององค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อการบริหารจัดการกลุ่มน้ำลำน้ำมูลภายในตำบลที่มีผลประโยชน์ร่วมกัน
- 14) มีการวางแผนระบบการจัดส่งน้ำในชุมชน
- 15) มีหน่วยงานอิสระ ตรวจสอบลำน้ำ โดยเฉพาะการขวางกั้นลำน้ำ
- 16) ช่วยกันรักษาระบบนิเวศบริเวณสองฝั่งลำน้ำมูล

4.4 การหามาตรการแนวทางป้องกัน และแก้ไขด้านคุณภาพน้ำ

4.4.1. การวิเคราะห์ สภาพปัญหาและศักยภาพของชุมชน อำเภอท่าตูม จังหวัดสุรินทร์

ตารางที่ 4.23 ผลการวิเคราะห์จุดแข็งของชุมชน อำเภอท่าตูม จังหวัดสุรินทร์

จุดแข็งของชุมชน	ผลดีต่อชุมชน
1. มีผู้นำชุมชนที่เข้มแข็ง	สามารถพัฒนาชุมชนได้อย่างรวดเร็วและประสบผลสำเร็จ

2.ประชาชนในชุมชนมีความสามัคคีกัน	แนวคิดในการพัฒนาชุมชนไปในทิศทางเดียวกัน
3.มีพื้นที่ในการปลูกข้าวมะลิที่เหมาะสม	เพิ่มมูลค่าทางการผลิต เพิ่มรายได้แก่ประชาชน

ตารางที่ 4.24 ผลการวิเคราะห์จุดอ่อนของชุมชน อำเภอท่าตูม จังหวัดสุรินทร์

จุดอ่อนของชุมชน	ผลกระทบต่อชุมชน	สิ่งที่ควรทำ
1. น้ำท่วมซ้ำซาก	ทำให้เกษตรกรทำนาไม่ได้ผลผลิต เสียหาย	พนักกันน้ำ จัดระบบน้ำ
2. ฝนทิ้งช่วงทำให้เกิดความแห้งแล้ง	พืชผลทางการเกษตรเสียหาย	ทำคลองส่งน้ำ ติดตั้งเครื่องสูบน้ำ
3. ประชาชนไม่สามารถนำน้ำในแหล่งน้ำธรรมชาติมาทำการเกษตร	ผลผลิตที่ได้น้อยลง	ขุดลอก และติดตั้งเครื่องสูบน้ำส่งน้ำไปยังพื้นที่เกษตร
4. ขาดความรู้ด้านการประกอบอาชีพ	ผลผลิตทางการเกษตรลดลง	จัดอบรมความรู้ด้านการประกอบอาชีพที่เข้มแข็งให้แก่ประชาชน

4.4.1.1 โอกาสของชุมชน

- 1) นโยบายการพัฒนาของรัฐ หน่วยงานภายนอก เกี่ยวกับน้ำท่วม
- 2) สภาพเศรษฐกิจ ค่าใช้จ่ายภายนอกที่สูงขึ้น ทำให้ผู้ประกอบการต้องหาหนทางป้องกัน แก้ไข และบรรเทาปัญหาที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของคุณภาพน้ำ
- 3) ปัจจัยทางสังคม รวมกลุ่มพัฒนา
- 4) การพยากรณ์อากาศที่ค่อนข้างถูกต้องแม่นยำ
- 5) การเปลี่ยนแปลงของทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม

4.4.1.2 ภัยคุกคามของชุมชน

- 1) นโยบายของการแก้ไขปัญหา ป้องกันบรรเทาน้ำท่วม ของรัฐบาลไม่แน่นอนและไม่มีความต่อเนื่อง
- 2) การตรวจสอบและชดเชยความเสียหายไม่เป็นไปตามความเป็นจริง
- 3) ขาดการรวมกลุ่มองค์กร/สถาบัน ของผู้ประกอบการเพื่อการแก้ไขป้องกัน และบรรเทาปัญหาร่วมกัน
- 4) ผู้ที่มีเครื่องมืออุปกรณ์ในการสูบน้ำมากกว่าย่อมได้เปรียบ
- 5) การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศที่ทำให้ฝนตกไม่ถูกต้องตามฤดูกาล

4.4.1.3 มาตรการป้องกันและแก้ไขด้านคุณภาพน้ำของชุมชน

- 1) การขุดลอก ลำห้วย แหล่งน้ำ
- 2) ตั้งเครื่องสูบน้ำส่งต่อท่อระบายตามไรนา

- 3) ชลประทานท่อฝังดิน
- 4) สูบน้ำจากลำห้วยเพื่อทำนาปรัง
- 5) ทำพังกั้นน้ำ
- 6) สร้างฝายน้ำล้น ชะลอน้ำ
- 7) เปลี่ยนท่อเป็นสะพาน
- 8) ก่อสร้างอ่างเก็บน้ำ
- 9) เพิ่มช่องทางระบายน้ำ
- 10) สร้างสถานีส่งน้ำด้วยกำลังไฟฟ้า

4.4.2 การวิเคราะห์ สภาพปัญหาและศักยภาพของชุมชน อำเภอราษีไศล จังหวัดศรีสะเกษ

ตารางที่ 4.25 ผลการวิเคราะห์ จุดแข็งของชุมชน อำเภอราษีไศล จังหวัดศรีสะเกษ

จุดแข็งของชุมชน	ผลดีต่อชุมชน
1. มีผู้นำชุมชนที่เข้มแข็ง โดยเฉพาะกำนัน	สามารถพัฒนาชุมชนได้อย่างรวดเร็วและประสบผลสำเร็จ
2. ประชาชนในชุมชนมีความสามัคคีกัน	แนวคิดในการพัฒนาชุมชนไปในทิศทางเดียวกัน
3. ประชาชนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมของชุมชน	ลดปัญหาความขัดแย้งในชุมชน ยอมรับความคิดเห็นซึ่งกันและกัน
4. มีพื้นที่ในการทำเกษตรที่เหมาะสม มีความอุดมสมบูรณ์	เพิ่มมูลค่าทางการผลิต เพิ่มรายได้แก่ประชาชน

ตารางที่ 4.26 ผลการวิเคราะห์ จุดอ่อนของชุมชน อำเภอราษีไศล จังหวัดศรีสะเกษ

จุดอ่อนของชุมชน	ผลกระทบต่อชุมชน	สิ่งที่ควรทำ
1. ประชาชนบางกลุ่มไม่ให้ความสำคัญด้านการมีส่วนร่วม	- ศักยภาพคนในชุมชนค่อนข้างต่ำ	- สร้างเสริมการมีส่วนร่วมในด้านต่างๆ แก่คนในชุมชน
2. มีความขัดแย้งบางส่วนในชุมชน	- การพัฒนาด้านต่างๆ ขาดความร่วมมือจากคนในชุมชน	- สร้างเสริมการมีส่วนร่วมในด้านต่างๆ แก่คนในชุมชน

3.ประชาชนขาดที่ดินทำกิน	-ต้องหาเช่าที่ดินทำกิน	-ให้รัฐจัดสรรที่ดินทำกินให้กับ
	-มีการอพยพแรงงานในอัตราสูง	เกษตรกรที่ขาดที่ดินทำกิน
-ขาดเงินทุนในการประกอบอาชีพ	-ต้องกู้เงินจากนายทุนที่ไม่ใช่ของรัฐ	-ให้รัฐจัดหาแหล่งเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำ
- ต้นทุนการผลิตสูง	-รายได้ของประชาชนในชุมชนต่ำ	-ส่งเสริมและสนับสนุนการทำ
		การเกษตรอินทรีย์

4.4.2.1 โอกาสของชุมชน

- 1) นโยบายการพัฒนาของรัฐ หน่วยงานภายนอก เกี่ยวกับน้ำท่วมภัยแล้ง
- 2) สภาพเศรษฐกิจ ค่าใช้จ่ายภายนอกที่สูงขึ้น ทำให้ผู้ประสบปัญหาต้องหาหนทางป้องกัน แก้ไข และบรรเทาปัญหาที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงคุณภาพน้ำ
- 3) ปัจจัยทางสังคม รวมกลุ่มพัฒนา
- 4) วิชาการเทคโนโลยี การพยากรณ์อากาศที่ค่อนข้างถูกต้องแม่นยำมีภูมิปัญญา

4.4.2.2 ภัยคุกคามของชุมชน

- 1) นโยบายของการแก้ไขปัญห ป้องกันบรรเทาภัยแล้ง น้ำท่วม ของรัฐบาลไม่แน่นอนและไม่มีความต่อเนื่อง
- 2) การตรวจสอบและชดเชยความเสียหายไม่เป็นไปตามความเป็นจริง
- 3) ขาดการรวมกลุ่มองค์กร/สถาบัน ของผู้ประสบภัยเพื่อการแก้ไข ป้องกันและบรรเทาปัญหาร่วมกัน
- 4) ผู้ที่มีเครื่องมืออุปกรณ์ในการสูบน้ำมากกว่าย่อมได้เปรียบ
- 5) การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศที่ทำให้ฝนตกไม่ถูกต้องตามฤดูกาล

4.4.2.3 มาตรการป้องกันแก้ไขคุณภาพน้ำของชุมชน

- 1) ทำท่อส่งน้ำเพื่อการเกษตร
- 2) เสริมรายได้ลดรายจ่ายให้กับประชาชน
- 3) ส่งเสริมความรู้ทางการเกษตร

4.4.3 การวิเคราะห์ สภาพปัญหาชุมชน อำเภอปางศิลาทอง จังหวัดศรีสะเกษ

ตารางที่ 4.27 ผลการวิเคราะห์ จุดแข็งของชุมชน อำเภอปางศิลาทอง จังหวัดศรีสะเกษ

จุดแข็งของชุมชน	ผลดีต่อชุมชน
1.สมาชิกในชุมชนมีความสามัคคี	ทำให้แนวคิดและการมีส่วนร่วมในการพัฒนาเป็นไปในทิศทางเดียวกันและรวดเร็ว
2.ผู้นำชุมชนและคณะกรรมการหมู่บ้านมีความเข้มแข็ง	ทำให้การพัฒนาชุมชนสามารถพัฒนาดำเนินการด้วยความรวดเร็ว

3.ดินในพื้นที่ทำนามีความอุดมสมบูรณ์สูง ทำให้ผลผลิตข้าวสูงและต้นทุนการผลิตต่ำ

ตารางที่ 4.28 ผลการวิเคราะห์จุดอ่อนของชุมชน อำเภอวังน้อย จังหวัดศรีสะเกษ

จุดอ่อนของชุมชน	ผลกระทบต่อชุมชน	สิ่งที่ควรทำ
1.ห่างไกลตัวเมือง	- การสัญจรประสานงานลำช้า	- ปรับปรุงถนนให้เดินทางสะดวก
2.การติดต่อสื่อสารไม่สะดวก	- ติดต่อหน่วยงานราชการยาก	- ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม
3.พื้นที่ราบลุ่ม	- ถูกน้ำท่วมเป็นประจำ	- ข้าราชการ เน้นการทำงาน
4.ขาดการเรียนรู้ ประสบการณ์	- ชุมชนไม่มีความรู้	- ขุดลอกคลองส่งน้ำทำนายนอกฤดูกาล
5.พื้นที่ทำกินเป็นที่ราบลุ่มน้ำท่วม		- ประกันราคาสินค้าราคาสูง
6.ผลผลิตตกต่ำ	- สินค้าไม่ได้ราคาไม่คุ้มทุน	- ห้ามมีการเลือกตั้ง
7.ชุมชนแบ่งแยกความคิด	- แบ่งกลุ่มในการทำงาน	- จัดหากิจกรรมทำร่วมกันบ่อยๆ
		โดยการประสานงานของหน่วยงานรัฐสนับสนุนงบประมาณ

4.4.3.1 โอกาสของชุมชน

- 1) นโยบายการพัฒนาของรัฐ หน่วยงานภายนอก เกี่ยวกับน้ำท่วมภัยแล้ง
- 2) สภาพเศรษฐกิจ ค่าใช้จ่ายภายนอกที่สูงขึ้น ทำให้ผู้ประสบปัญหาต้องหาหนทางป้องกันแก้ไข และบรรเทาปัญหาที่เกิดจากอุทกภัยน้ำท่วมและภัยแล้ง
- 3) ปัจจัยทางสังคมเกิดการ รวมกลุ่มพัฒนา
- 4) วิชาการเทคโนโลยี การพยากรณ์อากาศที่ค่อนข้างถูกต้องแม่นยำมีภูมิปัญญา

4.4.3.2 ภัยคุกคามของชุมชน

- 1) นโยบายของการแก้ไขปัญหา ป้องกันบรรเทาภัยแล้ง น้ำท่วม ของรัฐบาลไม่แน่นอนและไม่มีความต่อเนื่อง
- 2) การตรวจสอบและชดเชยความเสียหายไม่เป็นไปตามความเป็นจริง
- 3) ขาดการรวมกลุ่มองค์กร/สถาบัน ของผู้ประสบภัยเพื่อการแก้ไข ป้องกันและบรรเทาปัญหาร่วมกัน
- 4) ผู้ที่มีเครื่องมืออุปกรณ์ในการสูบน้ำมากกว่าย่อมได้เปรียบ

5) การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศที่ทำให้ฝนตกไม่ถูกต้องตามฤดูกาล

4.4.3.3 มาตรการป้องกันและแก้ไขด้านคุณภาพน้ำ

- 1) ขุดลอกแหล่งน้ำธรรมชาติให้สามารถกักเก็บน้ำ
- 2) ทำนาปรังในฤดูแล้ง 2 รอบ หลังน้ำท่วมและก่อนน้ำท่วม
- 3) สร้างอาชีพเสริม ลดปัญหาการว่างงาน
- 4) สร้างคลองส่งน้ำกระจายครอบคลุมทั้งพื้นที่
- 5) สูบน้ำจากทุ่งนาไปเก็บกักไว้ในแหล่งน้ำ

4.4.4 การวิเคราะห์ สภาพปัญหาของชุมชน อำเภอกันทรารมย์ จังหวัดศรีสะเกษ

ตารางที่ 4.29 ผลการวิเคราะห์ จุดแข็งของชุมชน อำเภอกันทรารมย์ จังหวัดศรีสะเกษ

จุดแข็งของชุมชน	ผลกระทบต่อชุมชน
1. ผู้นำชุมชนเข้มแข็ง	ชุมชนมีการพัฒนาที่ชัดเจนและมีประสิทธิภาพ
2. ประชาชนมีความสามัคคี	ลดความรุนแรงของปัญหาน้ำท่วมได้
3. สาธารณูปโภคมีความสมบูรณ์	ทำให้ชุมชนมีแหล่งทรัพยากรที่สมบูรณ์

ตารางที่ 4.30 ผลการวิเคราะห์ จุดอ่อนของชุมชน อำเภอกันทรารมย์ จังหวัดศรีสะเกษ

จุดอ่อนของชุมชน	ผลกระทบต่อชุมชน	สิ่งที่ควรทำ
1. ขาดงบประมาณสนับสนุน	-การพัฒนาชุมชนล่าช้า	-เร่งรัดงบประมาณสนับสนุน
2. ห่างไกลตัวเมือง	-การคมนาคมไม่สะดวกติดต่อราชการไม่ทันเวลา	-เดินทางล่วงหน้าให้ทันเวลา
3. การรวมกลุ่มไม่มีประสิทธิภาพ	-ความเป็นกลุ่มเพื่อรองรับสินค้าชุมชนไม่ได้	-เสริมสร้างความเข้มแข็งในชุมชน

4.4.4.1 โอกาสที่เป็นปัจจัยชุมชน

- 1) นโยบายการพัฒนาของรัฐ หน่วยงานภายนอก เกี่ยวกับอุทกภัยน้ำท่วม
- 2) สภาพเศรษฐกิจและค่าใช้จ่ายภายนอกที่สูงขึ้น ทำให้ผู้ประกอบการต้องหาหนทางป้องกัน แก้ไขและบรรเทาปัญหาที่เกิดจากอุทกภัยน้ำท่วม
- 3) มีการเปลี่ยนแปลงของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 4) ปัจจัยทางสังคมรวมกลุ่มพัฒนา
- 5) การพยากรณ์อากาศที่ค่อนข้างถูกต้องแม่นยำมีภูมิปัญญาท้องถิ่นเข้ามาเกี่ยวข้อง

4.4.4.2 ภัยคุกคามภายนอกชุมชน

- 1) นโยบายของการแก้ไขปัญหา ป้องกันบรรเทาอุทกภัยน้ำท่วม ของรัฐบาลไม่แน่นอนและไม่มีความต่อเนื่อง

- 2) ขาดความร่วมมือในการร่วมกันพัฒนาชุมชน
- 3) การตรวจสอบและชดเชยค่าเสียหายไม่เป็นไปตามความจริง
- 4) การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศที่ทำให้ฝนไม่ตกต้องตามฤดูกาล
- 5) ขาดการรวมกลุ่มขององค์กร/สถาบัน ของผู้ประสพภัยเพื่อการแก้ไข

ป้องกันและบรรเทาปัญหาร่วมกัน

4.4.4.3 มาตรการป้องกันและแก้ไขด้านคุณภาพน้ำของชุมชน

- 1) มีการขุดลอกคลองระบายน้ำ (หนอง บึง แหล่งน้ำธรรมชาติ)
- 2) ทำท่อระบายน้ำ-คลองส่งน้ำเพื่อการเกษตร
- 3) จัดหาเครื่องสูบน้ำเพื่ออำนวยความสะดวกในการสูบน้ำ-ระบายน้ำ

4.4.5 การวิเคราะห์สภาพปัญหาของชุมชน อำเภวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี

ตารางที่ 4.31 ผลการวิเคราะห์จุดแข็งของชุมชน อำเภวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี

จุดแข็งของชุมชน	ผลดีต่อชุมชน
1. มีผู้นำชุมชนที่เข้มแข็ง	สามารถพัฒนาชุมชนได้อย่างรวดเร็วและประสบผลสำเร็จ
2. ประชาชนในชุมชนมีความสามัคคีกัน	แนวคิดในการพัฒนาชุมชนไปในทิศทางเดียวกัน
3. มีพื้นที่ที่มีความอุดมสมบูรณ์ในการปลูกข้าว	เพิ่มมูลค่าทางการผลิต เพิ่มรายได้แก่ประชาชน
4. มีการปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตให้เข้ากับสภาพน้ำท่วม	เพิ่มรายได้แก่ครัวเรือนและชุมชน

ตารางที่ 4.32 ผลการวิเคราะห์จุดอ่อนของชุมชน อำเภวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี

จุดอ่อนของชุมชน	ผลกระทบต่อชุมชน	สิ่งที่ควรทำ
1. ขาดการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ	การพัฒนาชุมชนล่าช้า	ให้ผู้นำชุมชนเข้าประสานงานอย่างสม่ำเสมอ
2. ขาดเครื่องมืออุปกรณ์ในการทำการเกษตร	กระบวนการทำการเกษตรไม่ตรงตามเป้าหมาย	ให้รัฐบาล(อบต. อบจ.)เข้ามาช่วยเหลือ

4.4.5.1 โอกาสของชุมชน

- 1) นโยบายการพัฒนาของรัฐ หน่วยงานภายนอก เกี่ยวกับคุณภาพน้ำ

- 2) สภาพเศรษฐกิจ ค่าใช้จ่ายภายนอกที่สูงขึ้น ทำให้ผู้ประสบปัญหาต้องหาหนทางป้องกัน แก้ไข และบรรเทาปัญหาที่เกิดจากอุทกภัยน้ำท่วม
- 3) ปัจจัยทางสังคม รวมกลุ่มพัฒนา
- 4) การพยากรณ์อากาศที่ค่อนข้างถูกต้องแม่นยำมีภูมิปัญญาท้องถิ่นเข้ามาเกี่ยวข้อง

4.4.5.2 ภัยคุกคามของชุมชน

- 1) นโยบายของการแก้ไขปัญหา ป้องกันบรรเทาน้ำท่วม ของรัฐบาลไม่แน่นอนและไม่มีความต่อเนื่อง
- 2) การตรวจสอบและชดเชยความเสียหายไม่เป็นไปตามความเป็นจริง
- 3) ขาดการรวมกลุ่มองค์กร/สถาบัน ของผู้ประสบภัยเพื่อการแก้ไขป้องกัน และบรรเทาปัญหาร่วมกัน
- 4) ผู้ที่มีเครื่องมืออุปกรณ์ในการสูบน้ำมากกว่าย่อมได้เปรียบ
- 5) การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศที่ทำให้ฝนตกไม่ถูกต้องตาม

ฤดูกาล

4.4.5.3 มาตรการป้องกันและแก้ไขด้านคุณภาพน้ำของชุมชน

- 1) ขุดลอกแหล่งน้ำ
- 2) มีประตูเปิด - ปิดทางระบายน้ำ
- 3) เครื่องสูบน้ำพลังไฟฟ้า
- 4) ระบบส่งน้ำทางท่อ
- 5) การสร้างฝายน้ำล้น
- 6) พัฒนากลุ่มอาชีพ
- 7) การใช้ไฟฟ้าเพื่อการเกษตร
- 8) การคมนาคมสะดวก

4.4.6 การวิเคราะห์สภาพปัญหาของชุมชน อำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี

ตารางที่ 4.33 ผลการวิเคราะห์จุดแข็งของชุมชน อำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี

จุดแข็งของชุมชน	ผลดีต่อชุมชน
1. มีผู้นำชุมชนที่เข้มแข็ง	สามารถพัฒนาชุมชนได้อย่างรวดเร็วและประสบผลสำเร็จ
2. ประชาชนในชุมชนมีความสามัคคีกัน	แนวคิดในการพัฒนาชุมชนไปในทิศทางเดียวกัน
3. มีพื้นที่ที่มีความอุดมสมบูรณ์ในการปลูกข้าว	เพิ่มมูลค่าทางการผลิต เพิ่มรายได้แก่ประชาชน
4. มีกลุ่มสตรีที่เข้มแข็ง	เพิ่มรายได้แก่ครัวเรือนและชุมชน

ตารางที่ 4.34 ผลการวิเคราะห์จุดอ่อนของชุมชน อำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี

จุดอ่อนของชุมชน	ผลกระทบต่อชุมชน	สิ่งที่ควรทำ
1. ไม่มีงบประมาณสนับสนุน	การพัฒนาในชุมชนไม่ก้าวหน้า	จัดหางบประมาณเข้ามาในชุมชน
2. ประชาชนมีส่วนร่วมน้อยลง	การดำเนินการไม่ประสบผลสำเร็จ	การดำเนินการควรมีค่าตอบแทนให้กับประชาชน

4.4.6.1 โอกาสที่เป็นปัจจัยชุมชน โอกาสของชุมชน

- 1) นโยบายการพัฒนาของรัฐ หน่วยงานภายนอก เกี่ยวกับน้ำท่วมภัยแล้ง
- 2) สภาพเศรษฐกิจ ค่าใช้จ่ายภายนอกที่สูงขึ้น ทำให้ผู้ประสบปัญหาต้องหาหนทางป้องกันแก้ไข และบรรเทาปัญหาที่เกิดจากอุทกภัยน้ำท่วมและภัยแล้ง
- 3) ปัจจัยทางสังคม รวมกลุ่มพัฒนา
- 4) การพยากรณ์อากาศที่ค่อนข้างถูกต้องแม่นยำมีกฎหมายท้องถิ่นเข้ามา

มาร่วม

4.4.6.2 ภัยคุกคามของชุมชน

- 1) นโยบายของการแก้ไขปัญห ป้องกันบรรเทาอุทกภัยของรัฐบาลไม่แน่นอนและไม่มีความต่อเนื่อง
- 2) การตรวจสอบและชดเชยความเสียหายไม่เป็นไปตามความเป็นจริง
- 3) ขาดการรวมกลุ่มองค์กร/สถาบัน ของผู้ประสบภัยเพื่อการแก้ไข
- 4) ผู้ที่มีเครื่องมืออุปกรณ์ในการสูบน้ำมากกว่าย่อมได้เปรียบ
- 5) การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศที่ทำให้ฝนตกไม่ถูกต้องตาม

ฤดูกาล

4.4.6.3 มาตรการป้องกันและแก้ไขด้านคุณภาพน้ำของชุมชน

- 1) สร้างสะพานหรืออุโมงค์ระบายน้ำ
- 2) ขุดลอกแหล่งน้ำ
- 3) ทำคลองระบายและคลองส่งน้ำ
- 4) เปิดประตูระบายน้ำให้เหนือฝื่อน้ำ
- 5) ประสานขอความร่วมมือการปล่อยน้ำอย่างเป็นระบบ
- 6) เพิ่มประตูระบายน้ำลำชีเดิม
- 7) ทำระบบประปาดื่มได้
- 8) ปล่อยสัตว์น้ำ เช่น กุ้ง และปลา ในลำน้ำมูล

